

РЕШЕНИЕ

№ 5220

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д.Д.

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
като разгледа докладваното от Д.Д. Административно наказателно дело № 20221110213342 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на С. Л. И. против Наказателно постановление № 22-4332-014861/05.08.2022 г., издадено от началник на група при „Пътна полиция” - СДВР, в частта, с която, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДП, на жалбоподателя била наложена глоба, в размер на 3 000 лева и лишаване от правоуправление, за срок от 12 месеца, за нарушение на чл. 104б, ал. 2 ЗДП.

В частта по пункт 2 – касателно административно нарушение по чл. 15, ал. 6 ЗДП, постановлението е влязло в законна сила на 15.10.2022 г.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление, като навежда доводи за процесуални нарушения (лаконично описание; липса на отразяване на наличието и на друг моторист); за субективна несъставомерност и за маловажност на случая. Моли за отмяна на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява. Поддържа жалбата, по изложените в нея съображения. Претендира разноси.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, не изпраща представител.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.07.2022 г., около 22:20 ч. жалбоподателят И. управлявал мотоциклет Кавазаки Нинджа 3Х 6 Р, ДК № СА 9405 К в гр. София, по бул. „Арсеналски”, с посока на движение от бул. „Черни връх” към ул. „Бяла черква”. По време на управлението, в района на плувен комплекс

„Спартак“, И. се движел на задна гума в лентата за движение на градски транспорт.

Във връзка с подаден сигнал от граждани за опасно поведение на участник в движението, дежурна част при 04 РУ-СДВР изпратила екип на място, в състав – полицейските служители А. Т. и Д. А.. Те възприели непосредствено как И. управлява мотоциклета на задна гума в т.нар. бус-лента и го спрели за проверка.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетеля А. Т.; АУАН; НП; докладна записка; картон на водач; заповед за компетентност.

Доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива и еднопосочна, поради което и по аргумент от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ на доказателствата не е наложителен. Разпитаният свидетел-очевидец изложи ясен и непротиворечив спомен за случая, дори с детайли, оставащи извън предмета на доказване, поради което и съдът се разграничава от доводите на жалбоподателя за недоказаност. Тук е мястото да се подчертаят две съществени обстоятелства, съдържащи се в показанията на св. Т.: от една страна – че е възприел не просто как жалбоподателят (в докладната записка се съдържат данни за вида и цвета на двата мотоциклета и липсва съмнение, че се касае именно за управлявания от жалбоподателя) кара на задна гума, но и че изминава определено разстояние така (т. е. тезата от жалбата за инцидентен характер, в резултат на рязко подадена газ, неравност на пътната настилка или друга причина не би могла да бъде споделена), а от друга – че подаденият от граждани сигнал за опасно поведение на участници в движението е съдържал определена конкретика – че мотоциклетистите не просто се движат в бус-лентата, но карат и на задна гума (т. е. касае се не за спорадичен, инцидентен характер на действието, а за системност, в рамките на относително кратък период от време – св. Т. категорично заявява, че към момента на получаване на сигнала от ОДЧ, са се намирали в непосредствена близост, т. е. липсва съмнение за идентичност между водачите, за чиито действия са били сезирани органите на реда и проверените от полицейския екип).

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено следното:

По допустимостта

Жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Възраженията за допуснати процесуални нарушения са неоснователни. Налице са годни твърдения за всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, като наличието или не друг водач на мотоциклет не попада сред тях, поради личния характер на административнонаказателната отговорност (чл. 35, ал. 1 НК вр. чл. 11 ЗАНН). Отново във връзка с възражение на жалбоподателя, за ангажиране на отговорност е достатъчно път, отворен за обществено ползване, за е бил използван за други цели (основни и/или съпътстващи), освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, т. е. всяко ползване с цел, различна от основната, би било съставомерно и в този смисъл изричното й посочване не е елемент от състава на нарушението (а това и би било трудно постижимо, доколкото целта е субективно преживяване и не би могла да бъде установена със сигурност от контролните органи), като наличието на такава се извежда или не от особеностите в действията на водача (което ще бъде обект на анализ в следващия раздел на настоящото изложение).

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че на 11.07.2022 г., около 22:20 ч. жалбоподателят И. управлявал мотоциклет Кавазаки Нинджа 3Х 6 Р, ДК № СА 9405 К в гр. София, по бул. „Арсеналски”, с посока на движение от бул. „Черни връх” към ул. „Бяла черква”, като по време на управлението, в района на плувен комплекс „Спартак“, се движел на задна гума.

Цитираното нарушение е формално и ангажирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не е обвързано с настъпването на определени негативни последици. Едновременно с това, действията на жалбоподателя са били наблюдавани от екип на контролните органи и същият е установен на място, поради което и съмнения, касателно авторството, не биха могли да бъдат обосновани.

В подадената жалба се излагат възражения за несъставомерност. Същите настоящият съдебен състав намира за неоснователни. Действително, както коректно отбелязва жалбоподателят, поставеното от законодателя изискване за наличие на конкретна алтернативна (на основаното предназначение) цел предполага – деянието да е било извършено умишлено. Конкретиката на настоящия случай, според настоящия съдебен състав, разкрива именно такива особености. Действително, субективната страна на изпълнителното деяние (преследвани или допускани цели, пренебрегване на дължимо поведение и пр.) представлява част от вътрешния мир на физическото лице и не подлежи на самостоятелно конвенционално доказване. Същата, обаче, се извежда от обективните особености на изпълнителното деяние. В тази връзка, няма как да бъдат подминати показанията на разпитания свидетел – че сигналът от граждани е касал мотористи, управляващи мотоциклети на задна гума, както и че наблюдаваният от него водач (установен впоследствие, като жалбоподателя И.) не просто е изправил превозното средство на задна гума, а и е изминал определено разстояние така. В този смисъл, формира се обоснован извод, че се касае не за неупражняване на достатъчен контрол, поради подадена рязка газ (което би било съставомерно деяние по чл. 20, ал. 1 ЗДП), несъобразяване с особености на пътната настилка (деяние по чл. 20, ал. 2, пр. 2 ЗДП) или друга причина, извън волята и/или възможностите на водача, а за устойчива

линия на целенасочено поведение – насочено към манифестиране на водачески способности пред околните и/или доставяне на собствено удоволствие, посредством акробатични номера с мотоциклета. В този смисъл и възражението за несъставомерност не почива на коректен прочит на доказателствената маса.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗДП задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани със сигурността на пътя (особено актуална тема), като от неспазването на императивна законова разпоредба са били застрашени потенциално неограничен кръг участници в движението и/или случайни минувачи на прилежащите тротоарни площи, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този комплекс от действия и бездействия се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай (в подкрепа на който извод са и данните за многобройни предходни нарушения на ЗДП в картоната на водача).

По размера на наказанието

Съгласно разпоредбата на чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Санкциите са във фиксиран размер, поради което всякакви разсъждения по размера им са безпредметни.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и обосновано и,

като такова, следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-014861/05.08.2022 г., издадено от началник на група при „Пътна полиция” - СДВР, в частта, с която, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 ЗДП, на С. Л. И. била наложена глоба, в размер на 3 000 лева и лишаване от правоуправление, за срок от 12 месеца, за нарушение на чл. 104б, ал. 2 ЗДП.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____